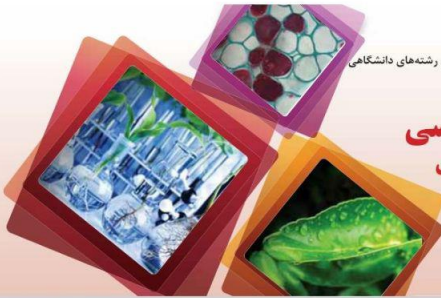

زیست‌شناسی علوم گیاهی

فرصت‌های شغلی

آیا می‌دانید در کشور ما با یک میلیون و ۶۴۸ هزار کیلومتر مربع وسعت و تقریباً یک میلیون و ۴۰۰ هزار کیلومتر مربع منطقه‌ی کویری، چند گونه‌ی گیاهی وجود دارد؟

در این منطقه‌ی خشک بیش از ۷۵۰۰ گونه‌ی گیاهی وجود دارد که ۱۵۰۰ گونه‌ی آن، بومیان ایران (گونه‌هایی که خاص ایران است) و ۱۵۰۰ گونه‌ی دیگر نادر است؛ یعنی تنوع گل در کشور ما بسیار بالاست و تعداد گونه‌های گیاهی در ایران برابر با بخش مرکزی اروپاست.

به راستی چه کسی باید این طلای سبز را بشناسد و به مردم معرفی کند؟ چه کسی می‌تواند راه حفاظت و استفاده از این ثروت خداداد را به مردم و مسئولان کشور نشان دهد؟ بدون شک متخصصان و محققان علوم گیاهی در این زمینه نقشی عمده و اساسی دارند. علوم گیاهی آن‌قدر بکر است که تعداد متخصصان در چهار رشته‌ی خز‌شناسی، جلبک‌شناسی، قارچ‌شناسی و سرخس‌شناسی، بسیار کم است. در نتیجه کسی که در یکی از رشته‌های گفته‌شده تخصص شود، موقعیت کاری خوبی به دست می‌آورد. همچنین اگر یک متخصص علوم گیاهی در زمینه‌ی سیستماتیک و فیزیولوژی گیاهان دارویی قوی باشد، مراکز زیادی او را جذب خواهند کرد.

علاوه بر وزارت آموزش و پرورش و مراکز تحقیقاتی و آزمایشگاهی وزارت فرهنگ و آموزش عالی، سازمان پارک‌ها و فضای سبز شهرداری، وزارت کشاورزی و وزارت جهاد سازندگی از جمله سازمان‌هایی هستند که می‌توانند فارغ‌التحصیل این رشته را جذب کنند. همچنین یک کارشناس علوم گیاهی می‌تواند در مؤسسه‌های خصوصی پرورش گل و گیاه مشغول به کار شود.

علوم گیاهی دارای دو بخش عمده‌ی «فیزیولوژی» و «سیستماتیک» است. بخش فیزیولوژی به شناخت زندگی گیاهان و اندام‌های مختلف یک گیاه می‌پردازد و بخش سیستماتیک درباره‌ی نام‌ها و طبقه‌بندی گیاهان است.

در حال حاضر دانشجویان کارشناسی علوم گیاهی، اطلاعاتی عمومی در مورد گیاهان و جانوران در دو بخش فیزیولوژی و مباحث مربوط به آن و بخش سیستماتیک به دست می‌آورند؛ یعنی درس‌های آن‌ها جنبه‌ی تخصصی ندارد و بیش‌تر واحدهای درسی گرایش علوم گیاهی با واحدهای درسی گرایش علوم جانوری، یکسان است. هر دانشجوی علوم گیاهی، تنها چند واحد تخصصی می‌گذراند که البته بخشی از آن‌ها هم اختیاری است.

توانمندی‌ها و ویژگی‌های لازم

یک دانشجوی علوم گیاهی باید به گیاهان عشق بورزد، زیرا باید روزهای بسیاری را در طبیعت، به شوق یافتن گیاهان مختلف سپری کند یا ساعت‌های متوالی در آزمایشگاه با صبر و حوصله به بررسی اندام‌های یک گیاه بپردازد. همچنین یک حافظه‌ی خوب می‌تواند یاور دانشجویان این رشته باشد. دانشجو باید مقداری محفوظات داشته باشد اما این به آن معنا نیست که همه چیز را حفظ کند، بلکه باید اصول را یاد بگیرد و در بقیه‌ی موارد از کتاب‌ها به عنوان راهنما استفاده کند.

دانشجوی باید وارد این رشته شود که از کودکی، یک محقق بار آمده باشد؛ زیرا بسیار سخت است که یک جوان ۱۸ یا ۱۹ ساله را که وارد دانشگاه شده است به تحقیق علاقه‌مند کرد؛ اما اگر دانش‌آموزان از دوران دبستان محقق و جست‌وجوگر تربیت شوند، در دانشگاه مشکلی نخواهند داشت.

بسیار مهم است که دانشجوی این رشته به امید کشف قوانین طبیعت، به خصوص قوانین موجود برای گیاهان وارد دانشگاه شود؛ زیرا در این صورت نسبت به علوم پایه مثل شیمی و ریاضی، که در دو سال اول ارائه می‌شود، بی‌تفاوت نخواهد بود و می‌داند که پایه و اساس مباحث بعدی، مثل فیزیولوژی، بر همین علوم استوار است.